

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 13CoPno/6/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215225504  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Grečmal  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1215225504.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Grečmal a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti o maloletého: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., F. XXXXX/XX, prechodne bytom G. H. I. XXX, zastúpená splnomocnencom: JUDr. Ľubica Sopková, advokátka so sídlom Pribinova 3, Malacky, a otca: C. I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXXX/XX, E., prechodne bytom E. XXX, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Tatiana Dlhošová, advokátka so sídlom Lazaretská 23, Bratislava, za účasti Krajskej prokuratúry v Bratislave, Vajnorská 47, Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní, takto

### rozhodol:

Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a**.

### odôvodnenie:

1. V priebehu odvolacieho konania, vedeného na Krajskom súde v Trnave o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode manželstva, podala matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd neodkladným opatrením dočasne pozastavil účinnosť a použiteľnosť znaleckého posudku znalca Mgr. Ivana Moravčíka č. 15/2025 zo dňa 07.09.2025 ako dôkazu v akomkoľvek konaní vo veci starostlivosti o maloletého, a to až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na základe trestného oznámenia matky proti Mgr. Ivanovi Moravčíkovi a disciplinárneho konania vedeného na Ministerstve spravodlivosti SR na jej podnet vo veci preverovania odbornej a etickej zodpovednosti uvedeného znalca, a to na zabezpečenie ochrany zákonnosti dôkazného procesu, zachovanie spravodlivého priebehu konania a ochrany verejného záujmu na ochrane práv maloletého a tiež počas trvania neodkladného opatrenia uložiť súdom, účastníkom konania, úradom a orgánom verejnej moci povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, úkonu alebo rozhodnutia, ktoré by mohlo byť ovplyvnené obsahom alebo závermi znaleckého posudku č. 15/2025 Mgr. Ivana Moravčíka.

2. Predmetný návrh podala samostatne, avšak paralelne aj s návrhom označeným ako „A“, a to za predpokladu, že súd o jednom z návrhov rozhodne skôr a žiadala, aby pri rozhodovaní o druhom návrhu zohľadnil skutkové a právne dôvody uvedené v oboch návrhoch (v oboch podaniach), tvoriacich jednotný, ústavne konformný, procesný rámec ochrany práv maloletého, ako aj jej, ktorý návrh má výlučne preventívny a ochranný charakter s cieľom nezvrátiť priebeh konania, ale zabrániť nezvratnému porušeniu základných práv účastníkov. Predmetný návrh odôvodnila podľa § 324 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 360 a § 361 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) z dôvodu ochrany zákonnosti dôkazu a ochrany verejného záujmu, pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia chráni zákonnosť dôkazu a smeruje k neodkladnému opatreniu, avšak samostatný návrh označený „A“ smeruje k pozastaveniu procesného postupu súdu z dôvodu ochrany ústavnosti a existencie prejudiciálnej otázky, čím sa vylučuje duplicita a potvrdzuje sa komplementárna povaha oboch návrhov. Ďalej citovala ust. § 324 ods. 2 CSP, mnohé rozhodnutia, a to Najvyššieho

súdu SR sp. zn. 6Cdo/66/2019, Ústavného súdu SR, II. ÚS 44/2020, čím chcela zdôrazniť procesnú príslušnosť odvolacieho súdu na rozhodnutie o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pre existenciu bezprostredného ohrozenia práv maloletého a verejného záujmu, ktoré by neskorším rozhodnutím súdu nebolo možné napraviť. Poukázala na to, že do predmetného konania bol založený znalecký posudok č. 15/2025, ku ktorému sa vyjadrila a tiež žiadala o jeho vylúčenie ako dôkazu v konaní a neprihliadnutie naň, ako tiež nevypočutie znalca v konaní, ako aj v ostatných prebiehajúcich konaniach, čím by mohlo dôjsť k prehĺbeniu následkov protiprávneho konania znalca a k porušovaniu práv dieťaťa, ako aj jej, na spravodlivý proces, na rodinný život a k prehĺbeniu následkov konania v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Ďalej citovala niekoľko rozhodnutí, označených ako ustálenú judikatúru, a to Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR a dôvodila tým, že dňa 26.05.2025 podala podnet na Ministerstvo spravodlivosti SR (ďalej aj „MS SR“) podľa § 26 zákona o Znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, ktorý jej podnet bol doplnený o nové skutočnosti dňa 01.10.2025 a ňou uvedeným podnetom sa aktuálne MS SR zaoberá, teda preveruje odbornosť, nestrannosť a zákonnosť postupu znalca pri výkone jeho znaleckej činnosti, čo priamo súvisí s procesnou použiteľnosťou znaleckého posudku v súdnych konaniach a tiež podala na znalca dňa 03.10.2025 aj trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov (krivej výpovede, podania nepravdivého znaleckého posudku, marenie spravodlivosti, nátlaku a zneužitia právomoci). Ďalej poukázala na ust. § 193 CSP, v zmysle ktorého je súd viazaný rozhodnutiami iných orgánov verejnej moci, na rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 44/2020 a uvádzala právnu argumentáciu verejného záujmu z hľadiska jeho právnej roviny, spoločenskej, ako aj morálnej a ľudskoprávnej. Vyriešenie ňou podaného podnetu a trestného oznámenia má zásadný význam pre spravodlivý proces a súvisí tiež s prejudicialitou v konaní, ktorú nie je oprávnený všeobecný súd riešiť. Tiež rozoberala znalecký posudok č. 15/2025, ktorý považuje za metodicky nesprávny, ignorujúci odborné posudky, neobsahujúci jej vyšetrenie, ani dieťaťa, absentuje metodika, je teda nepreskúmateľný a hoci ju znalec nevyšetril, zaujal zásadné závery k jej, ako aj k dieťaťu, o psychickom stave a výchovných a rodičovských kompetenciách, navyše obsahuje právne závery a odporúčania, čo je v rozpore so zákonom. Citovala ust. § 17 Zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, pričom podľa nej znalec v posudku dával právne odporúčania a hodnotil vykonané dôkazy, v ktorom smere opätovne poukázala na judikatúru Ústavného súdu SR, tiež na rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí v trestných veciach R 33/1980, ako aj na ďalšiu rozsiahlu judikatúru. Znalcov hostilný vzťah k nej ako matke dosahuje charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti, nebude už tento znalec môcť konať nezávisle a nestranne a s prihliadnutím na znalecký posudok a jeho nevylúčenie z konania a rozhodovania súdu, tiež vypočutie znalca v konaní, by vážne ohrozilo verejný záujem. Poukázala na ustálenú judikatúru v ESLP (napr. Ternovszky v. Maďarsko 2010), ako aj na ďalšie rozhodnutia Ústavného súdu SR, pričom ak by odvolací súd oprel svoje závery o znalecký posudok alebo aj o výpoveď znalca pred súdom, hrozí, že súd rozhodne na základe dôkazy metodicky nesprávneho, právne neprípustného a v rozpore so zákonmi SR i medzinárodnými záväzkami štátu, navyše vo verejnom záujme je, dočasne na tento posudok neprihliadnuť, nevypočuť znalca, v opačnom prípade by vznikla ťažko napravitelná ujma a predstavovala by porušenie príslušných článkov Ústavy SR. Naliehavosť vydania navrhnutého neodkladného opatrenia s požadovaným petitom považovala za jediný spôsob pre zabránenie bezprostrednej hrozby ujmy na maloletom, ktorému v zmysle právnych predpisov SR i medzinárodných dohovorov prináleží najvyšší stupeň právnej ochrany a tiež je podložená ochranou verejného záujmu. V ďalších dôvodoch uvádzala opakovane totožnú argumentáciu pre neprihliadnutie na znalecký posudok a jeho nepripustenie ako dôkazu v konaní, pričom ňou navrhované opatrenie považuje za primerané, v súlade so zásadou proporcionality, za dočasné. Potreba neodkladnosti v danom prípade je zrejmá aj z dôvodu, že znalecký posudok bol vypracovaný bez jej osobného vyšetrenia, ako aj maloletého (opakovaná argumentácia – pozn. odvolacieho súdu), čo je v rozpore so zákonmi, judikatúrou najvyšších súdnych autorít SR, ako aj rozsudkov ESLP, obsahuje nepravdivé a nepreskúmateľné závery, hodnotenia a priame odporúčania súdu, ktorú sú právne a nie odborné a znalec hodnotí vykonané dôkazy v konaní, tiež je znalec subjektom prebiehajúceho disciplinárneho a trestného konania a kým uvedené konania nie sú právoplatne skončené, súd sa nemôže spoliehať na výpoveď znalca. V ďalších dôvodoch svojho návrhu poukázala na ust. § 361 CMP a na význam znaleckého posudku v konaniach o maloleté dieťa, pričom opakovane poukazovala na zlyhania znalca, keďže posudok bol vypracovaný bez jej osobného vyšetrenia, ako aj dieťaťa, je nepreskúmateľný, jej osobnosť a dieťaťa je vykreslená v priamom rozpore s vykonanou psychodiagnostikou v posudkoch Mgr. Fortis a Mgr. Kleimanna, ktoré si znalec zvolil za podklad, znalec ignoruje najaktuálnejší posudok MUDr. Kvasničku (2022), ktorý bol vypracovaný ako kontrolný po chybnom posudku Mgr. Benkoviča, uvádza domnienky bez empirickej opory, jazyk posudku je hodnotiaci a manipulatívny a tiež si znalec právne otázky, čo mu podľa zákona neprináleží. Ďalej rozoberá ust. §

194 CSP v súvislosti s prebiehajúcim disciplinárnym konaním a konaním vo veci jej trestného oznámenia na znalca, ktoré konania sú prejudiciálnymi a odvolací súd nie je oprávnený prejudikovať výsledok týchto konaní, musí vyčkat', kým o zákonnosti postupu znalca rozhodne MS SR a GP SR (prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní) inak vážne ohrozuje i verejný záujem. Ďalej poukazovala na zásadu zákonnosti v civilnom konaní a jej právny výklad, judikatúru Ústavného súdu SR a ESLP. Považovala za nevyhnutné dočasne nepokračovať v dokazovaní, odmietnuť a vylúčiť znalecký posudok Mgr. Moravčíka ako dôkazu v konaní a nevypočúť daného znalca, pričom nenariadenie neodkladného opatrenia v zmysle jej návrhu, by odvolací súd konal mimo svojej právomoci, čím by porušil zásadu zákonnosti a spôsobil by procesnú chybu vedúcu k zrušeniu rozhodnutia alebo obnove konania, teda odvolací súd nemôže rozhodovať o prípadnej trestnoprávnej zodpovednosti a o zákonnosti postupu znalca, pretože by prekročil svoju právomoc. Upozornila odvolací súd na právne dôsledky odmietnutia alebo zamietnutia návrhu v rovine ústavnoprávnej, disciplinárnej a medzinárodnej, ako aj na porušenie zásady in dubio pro minore, ktoré upozornenie je podľa matky preventívne v dobrej viere, že súd jej návrh posúdi v plnom súlade s ústavnými princípmi, medzinárodnými záväzkami SR a so zásadou najlepšieho záujmu, pričom porušenie povinnosti súdu konať v súlade so zásadou zákonnosti a nestrannosti by znamenalo, že súd by použil dôkaz získaný v rozpore so zákonom, čím by porušil procesnú zákonnosť a zanedbanie povinnosti vylúčiť tento dôkaz by mohlo zakladať disciplinárnu zodpovednosť sudcu alebo členov senátu podľa § 115 a nasl. zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich.

3. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

4. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

5. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

8. Podľa § 361 CMP, súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

9. Uvedeným ustanovením o nariadení neodkladného opatrenia je sledovaná zvýšená protektívna funkcia mimosporových konaní a umožňuje súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu, ak si to vyžaduje neodkladná ochrana práv a právom chránených záujmov.

10. Podľa § 362 CMP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania, je príslušný rozhodnúť odvolací súd. Odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

11. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

12. Neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má predbežný charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 329 ods. 1 CSP).

13. Základnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia je, aby účastník osvedčil uplatňovaný nárok a preukázal potrebu neodkladnej úpravy pomerov, ktorá nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa.

14. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenia splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj maloletého dieťaťa. Neodkladné opatrenie má mať len dočasnú povahu a v konaní vo veciach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) má byť prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení ZoR. Základným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnosti súdnej úpravy pomerov účastníkov konania, v prípade konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, pomerov maloletého dieťaťa. Takýmto spôsobom sa zabezpečuje rýchla úprava pomerov, ktoré ako vyplývajú zo samotného pojmu, neznesú ďalší odklad. Musí ísť teda o taký stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, bez ktorého by mohli dôjsť k ťažko napravitelnému, resp. nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmom maloletého dieťaťa.

15. Odvolací súd poukazuje na inštitút neodkladného opatrenia, ktorým je nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená, pričom v mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, teda ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Procesná úprava vyžaduje, aby rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia malo rovnako, ako iné rozhodnutia, predovšetkým zákonný podklad. Musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle a musí byť aj náležite odôvodnené. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky treba pritom uviesť, že súd pritom nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Takéto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasňuje skutkový stav a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že aktuálne v konaní vedenom na odvolacom súde vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze manželstva, prebieha dokazovanie, medzi ktoré patrí aj znalecké dokazovanie, a to s poukazom na ustanovenie znalca v konaní uznesením č. k. 13CoP/139/2023-2937 v spojení s opravným uznesením č. k. 13CoP/139/2023-2941. Ustanoveniu znalca Mgr. Ivana Moravčíka predchádzalo ustanovenie iného znalca v konaní, a to PhDr. Andreja Benkoviča, ktorý na námietku matky síce nebol vylúčený z podania znaleckého posudku, ale k zrušeniu jeho ustanovenia došlo z dôvodu jeho pracovnej vyťaženia.

17. Matka sa odmietla zúčastniť znaleckého vyšetrenia u ustanoveného znalca Mgr. Ivana Moravčíka, tiež odmietla podrobiť vyšetreniu maloleté dieťa, nachádzajúce sa v jej starostlivosti, ktorý nesúhlas dôvodila dohovorom o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka a tiež námietkou zaujatosti voči znalcovi, s ktorou sa odvolací súd vysporiadal uznesením č. k. 13CoP/139/2023-2907 zo dňa 28.05.2025 tak, že znalca Mgr. Ivana Moravčíka nevylúčil z podania znaleckého posudku.

18. Ďalej matka v priebehu konania podala návrh na prerušenie konania podľa § 162 a § 164 CSP až do právoplatného rozhodnutie Ústavného súdu SR o ňou podanej ústavnej sťažnosti a vyriešení otázok, o ktorých má v zmysle zákona právomoc rozhodnúť iba Ústavný súd SR.

19. Odvolaciemu súdu bol dňa 08.09.2025 doručený znalecký posudok č. 15/2025 od ustanoveného znalca Mgr. Ivana Moravčíka, ktorý bol doručovaný účastníkom konania na vyjadrenie. Tiež z obsahu spisu vyplýva, že Ústavný súd SR uznesením č. k. II. ÚS 425/2025-23 zo dňa 26.08.2025 odmietol ústavnú sťažnosť matky, ktorou sťažovatelia napadli rozhodnutia odvolacieho súdu o ustanovenie znalcov, rozhodnutia o ňou podanej námietke zaujatosti voči znalcovi, tiež s poukazom na sťažovateľmi predložený nesúhlas s realizáciou znaleckého dokazovania v zmysle čl. 5 Dohovoru o ľudských právach a biomedicíne (ďalej aj „dohovor“). Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí uviedol, že priebeh znaleckého skúmania, ako aj závery ustanoveného znalca majú sťažovatelia možnosť namietať v priebehu odvolacieho konania, podstatné bude, ako závery znalca posúdi odvolací súd, keď nie je vylúčené, že tieto závery budú v konečnom dôsledku v prospech sťažovateľov, ktorí aj v prípade nepriaznivého rozhodnutia odvolacieho súdu majú možnosť proti tomuto podať dovolanie. Ústavný súd SR túto sťažnosť v danej časti podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. odmietol pre jej neprípustnosť a pokiaľ ide o druhú časť argumentácie sťažovateľov na nimi predložený nesúhlas s realizáciou znaleckého dokazovania v zmysle citovaného dohovoru uviedol, že podstatou bola pri posúdení skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie je iba rozhodnutím o podanej námietke zaujatosti, ktorým súd nerozhodol o nesúhlase sťažovateľov s realizáciou znaleckého dokazovania, ku ktorému sa síce odvolací súd v odôvodnení vyjadril, avšak ani prípadná nesprávnosť záverov súdu by nemala vplyv na to, ako súd rozhodol, teda keby aj súd uznal, že sa nemusia podrobiť znaleckému dokazovaniu, nerozhodol by inak v otázke sťažovateľmi podanej námietke zaujatosti a tento jeho záver by sa neprejavil vo výroku napadnutého rozhodnutia. Ani prípadným nesprávnym právnym posúdením zo strany súdu nemohlo dôjsť k porušeniu práv sťažovateľov, a preto aj v tejto časti ústavnú sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

20. Následne matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým de facto sa domáhala pozastavenia účinnosti a použiteľnosti znaleckého posudku č. 15/2025 do skončenia trestného a disciplinárneho konania vedeného voči znalcovi a tiež uloženia povinnosti súdom, účastníkom konania, úradom a orgánom verejnej moci zdržať sa akéhokoľvek konania, úkonu alebo rozhodnutia, ktoré by mohlo byť ovplyvnené obsahom alebo závermi citovaného znaleckého posudku počas trvania neodkladného opatrenia.

21. K navrhovanému neodkladnému opatreniu zo strany matky odvolací súd dodáva, že je jednoznačne nepochopením inštitútu neodkladného opatrenia v zmysle právnej úpravy CSP a SMP, jeho účelu a dôvodnosti, pretože znalecký posudok č. 15/2025, ktorého sa má navrhované neodkladné opatrenie týkať, predstavuje iba jeden zo súhrnu mnohých dôkazov vykonaných v konaní, na základe ktorých bude vo veci rozhodnuté, jednotlivé dôkazy budú posúdené jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti a požadovaným neodkladným opatrením, ktoré má slúžiť na dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania, nemožno pozastaviť účinnosť a použiteľnosť predmetného dôkazu, teda znaleckého posudku. Odvolací súd predmetný posudok posúdi z hľadiska jeho preskúmateľnosti, použiteľnosti a relevancie v konaní, avšak rozhodnutím o neodkladnom opatrení nemožno pozastaviť jeho účinnosť a použiteľnosť, ide o právne neudržateľnú požiadavku zo strany matky, ktorá sa daným návrhom de facto domáha neprihliadnutia na jeden z dôkazov v konaní, čo však bude vyhodnotené pri rozhodovaní tak, ako bolo už uvedené.

22. Odvolací súd zdôrazňuje, že dokazovanie je časť civilného súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava, a to aj pokiaľ ide o konania upravené v CMP, vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, majúcej základ v ústavnom princípe nezávislosti súdov.

23. K hodnoteniu znaleckého posudku ako dôkazu, odvolací súd uvádza, že pravidlá hodnotenia dôkazov sú upravené v článku 15 ako aj v § 191 CSP a spravujú sa teóriou voľného hodnotenia dôkazov. Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých

spočíva zákon. Pri hodnotení znaleckého posudku je vo všeobecnosti prijímaný záver, že hodnoteniu nepodliehajú znalecké závery v zmysle ich odbornej správnosti; súd však hodnotí presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého nálezu a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/41/2010). Za najhospodárnejší postup pri predložení dvoch rozdielnych znaleckých posudkov (ku ktorej situácii došlo v preskúmvanej veci) aj doterajšia súdna prax považuje taký postup, keď súd sa snaží odstrániť nejasnosti, nedostatky, prípadné námietky strán výsluchom znalca a položením doplňujúcich otázok (viď Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.: Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, str. 838).

24. Nad rámec argumentácie matky, ktorá sa v značnej miere venovala spochybneniu správnosti znaleckého posudku č. 15/2025 vypracovaného znalcom Mgr. Ivanom Moravčíkom, zdôrazňovaním vypracovania predmetného posudku bez znaleckého vyšetrenia matky a dieťaťa, odvolací súd dodáva, že to bol práve postoj a rozhodnutie matky, ktorá sa odmietla podrobiť znaleckému vyšetreniu, tomuto odmietla podrobiť aj maloletého, avšak následne dôvody nesprávnosti znaleckého posudku zakladá aj na tejto skutočnosti, ktorú vyvolala sama. Uvedené však nemá vplyv na význam rozhodnutia odvolacieho súdu o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému nemohol odvolací súd vyhovieť, a to ani po upozornení matky na možnú disciplinárnu zodpovednosť sudcov, v danom prípade členov odvolacieho senátu, ktorí sú si vedomí zásad zákonnosti a nestrannosti v konaní, v zmysle ktorých aj postupujú a rozhodujú, avšak zjavne nedôvodnému návrhu matky nebolo možné vyhovieť vzhľadom na vyššie uvedené dôvody. Odvolací súd tiež dodáva, že je nezávislý, rozhoduje na základe zákona a dôkazov, pričom účastníci konania môžu súdu navrhovať a predkladať dôkazy, podávať iné podania, ktoré ovplyvnia rozhodnutie súdu, ale povaha konečného rozhodnutia prislúcha len súdu.

25. K požiadavke matky o uloženie povinnosti súdu, ale aj účastníkom konania či iným úradom a orgánom verejnej moci, zdržať sa úkonov a rozhodnutia počas trvania neodkladného opatrenia, aj tento ňou požadovaný petit návrhu je neprípustný, pretože súd si nemôže neodkladným opatrením ukladať povinnosti nekonať, nerozhodnúť, navyše uložením takýchto povinností by došlo k porušeniu práv účastníkov na spravodlivé súdne konanie (viď. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a pod.), pričom každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

26. Pokiaľ ide o prípadnú trestnoprávnu zodpovednosť či disciplinárne previnenie znalca, tieto sú predmetom posúdenia inými orgánmi a v iných konaniach, ale tieto konania nemajú charakter prejudiciality pre konanie, odvolací súd nespochybňuje, že tieto prejudiciálne otázky ako otázky právne nie je oprávnený riešiť, pričom od ich vyriešenia nezávisí ani rozhodnutie súdu, ktorého predmetom je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu po rozvoze manželstva jeho rodičov a ako bolo uvedené, napádaný znalecký posudok je jeden z komplexu mnohých dôkazov, ktoré súd posúdi a následne vo veci rozhodne spravodlivo a zákonne.

27. Podľa prvej vety čl. 5 zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

28. Napriek tomu, že čl. 5 zákona o rodine exemplifikatívne uvádza kritériá, ktoré sa zohľadňujú pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa, pričom na záujem dieťaťa odkazuje niekoľko ustanovení normatívnej časti tohto zákona (napr. § 23, § 24, § 44, § 54, § 59), ako i ustanovenia osobitných predpisov (napr. zákon č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele, nový zákon č. 176/2015 Z. z. o komisárovi pre deti a komisárovi pre osoby so zdravotným postihnutím a pod.), tento pojem nebol doposiaľ definovaný a neboli stanovené ani jeho určujúce kritériá.

29. Podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky v súčasnosti existuje široká zhoda - a to aj v medzinárodnom práve - na podpore myšlienky, že pri rozhodovaní príslušných orgánov verejnej moci týkajúcom sa maloletých detí musí byť ich najlepší záujem prvoradým hľadiskom rozhodovania [„primary consideration“ (uznesenie ústavného súdu z 27. augusta 2020 sp. zn. I. ÚS 408/2020, m. m. II. ÚS 40/2019, III. ÚS 164/2020)].

30. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti berie do úvahy, že posúdiť najlepší záujem dieťaťa v každom jednotlivom prípade je primárne úlohou vnútroštátnych orgánov, ktoré majú výhodu priameho kontaktu s dotknutými osobami. Preto majú určitú mieru voľnej úvahy. Úloha ESLP potom spočíva v tom, že vo svetle Dohovoru preskúmava rozhodnutia, ktoré tieto orgány pri výkone svojej právomoci prijali.

31. Odvolací súd dodáva, že záujem dieťaťa stojí nad všetkými inými záujmami, vrátane záujmov rodičov. V konaniach, kde sa rozhoduje o výkone rodičovských práv a povinností, konať v záujme dieťaťa znamená brať do úvahy najmä napĺňanie jeho potrieb, istoty, spokojnosti, bezpečia, vyplývajúcich z citových väzieb a vzťahu dieťaťa k obom rodičom. Dieťa potrebuje budovať citovú väzbu k obom rodičom, aj keď rodičia spolu nežijú. S poukazom na uvedené, odvolací súd poznamenáva, že cez túto prizmu vo veci vykonáva dokazovanie podľa vyšetrovacej zásady a zistený skutočný stav veci bude podkladom pre rozhodnutie súdu v súlade s týmto záujmom maloletého.

32. K obavám matky k budúcemu rozhodnutiu súdu odvolací súd dodáva, že pri zisťovaní skutočného stavu rešpektuje ústavno-procesné zásady (ako sú zákaz tzv. deformácie dôkazu či opomenutého dôkazu, zásadu rovnosti zbraní, priamosti, voľného hodnotenia dôkazov), náležitým spôsobom zisťuje skutočný stav veci a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodne tak, aby jeho skutkové a právne závery nebolo možné považovať za svojvoľné, neudržateľné, ani prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel mýslel a podstatu práva na spravodlivý proces.

33. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, majú na zreteli najlepší záujem maloletého ako prvoradé hľadisko pri jeho rozhodovaní, keď matka podaným návrhom neosvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyžadujúcej okamžitý zásah súdu, odvolací súd jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

34. Pokiaľ ide o ďalšie argumenty matky, odvolací súd ich považoval pre rozhodnutie za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

35. O náhrade trov tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej (§ 52 až § 58 CMP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383

ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).